

Обставини справи

Заявники в цій справі відповідно є дідусем та матір'ю Г., який загинув у результаті бійки в державній школі. Заявники скаржилися за статтею 2 Конвенції на те, що держава не захистила життя Г., коли він перебував під контролем у школі, і за статтями 2 та 13 Конвенції на те, що національні органи влади не провели ефективного розслідування обставин його загибелі.

На момент подій у справі Г. було десять років. Коли вчитель залишив класну кімнату, Г. був побитий двома однокласниками. Нікого з медичного персоналу в школі в той день не було.

Оцінка Суду

Матеріальний аспект

За результатами додаткової судово-медичної експертизи, психічний та емоційний стан Г. на час побиття, імовірно, призвів до нападу епілепсії та, відповідно, розвитку гострої легеневої недостатності й розладу функцій серця, що стало причиною його смерті. Сторони не заперечували того, що шкільні органи влади не знали про особливу вразливість Г. у зв'язку із станом здоров'я, а саме втратою свідомості. Проте йому не було поставлено діагнозу як особі, яка страждає від епілептичних нападів, і жодних конкретних рекомендацій не надавалося. За цих обставин шкільним органам влади не пропонувалося приділяти особливу увагу Г.

З урахуванням наведеного перше питання, яке потрібно було з'ясувати, полягало в тому, чи згідно з першою частиною тесту Османа вчителька знала або мала знати про те, що Г. буде піддано небезпечному для життя впливу під час її відсутності в класі, що мало б змусити її вжити необхідних заходів для захисту життя Г. Необхідно продемонструвати певний ступінь вразливості, аби зобов'язати вчителя не покидати клас у будь-який час та за будь-яких обставин. Хоча, в принципі, освітня установа зобов'язана здійснювати нагляд за учнями впродовж часу їх перебування в ній, від вчительського складу не можна очікувати того, що вони будуть постійно контролювати кожного учня для того, щоб невідкладно реагувати на будь-яку непередбачувану поведінку. ЄСПЛ повністю усвідомлює / ураховує фактори ризику, якому можуть піддаватися діти, і головне зобов'язання шкільних органів влади вживати наглядових заходів для забезпечення безпеки учнів та їх захисту від усіх форм насильства, яке може до них застосовуватися під час цього нагляду. Проте нічого не вказує на те, що: (i) в день інциденту були будь-які фактори, що вимагали виняткової уваги вчительки, оскільки вона не знала про особливу вразливість Г. у зв'язку з його станом здоров'я; (ii) серед учнів цього класу мали місце будь-які випадки насильства. З огляду на

це було складно стверджувати, що, просто залишивши класну кімнату, вчителька поставила під загрозу безпеку Г., тим самим спричинивши відповідальність керівництва школи за статтею 2 Конвенції.

Оскільки не було встановлено, що керівництво школи у відповідний час знало або мало знати про наявність реального та безпосереднього ризику життю Г., ЄСПЛ не вбачив підстав оцінювати другу частину тесту Османа, а саме чи вжило керівництво школи заходів, які могли від них розумно очікуватися.

Відповідно, не було достатніх доказів для висновку про невиконання керівництвом школи свого обов'язку за статтею 2 Конвенції з надання належного рівня захисту життя Г. Порухення в цьому аспекті не було.

Процесуальний аспект

Під час розслідування обставин шкільного інциденту смерті Г. були серйозні недоліки та затримки. Допит свідків, збір доказів та порушення кримінального провадження не були здійснені вчасно. На початкових етапах, до порушення кримінального провадження, мали місце бездіяльність й упущення. Крім цього, таке розслідування не було ретельним. Зокрема, кримінальне провадження обмежувалося лише побиттям, що неминуче звузило обсяг розслідування лише цим питанням. Також загалом не було належним чином досліджено низку подій, що призвели до смерті Г., зокрема більш широке питання відповідальності керівництва школи за інцидент. Такий стан речей не змінювався, незважаючи на те, що слідчим органам було надано показання однокласників Г., які були отримані під час приватного розслідування батьків і викривали тих, хто його побив.

Питання про можливу відповідальність керівництва школи розглядалося в рішеннях про припинення кримінального провадження, однак це було зроблено досить поверхнево. Так само під час розслідування не з'ясовувалося питання медичної допомоги в школі в день інциденту, зокрема того, чи можна було запобігти загибелі Г. завдяки медичній допомозі, або питання виду й часу надання такої допомоги, хоча регіональний суд двічі звертав увагу слідчих органів на це. Апеляційний суд також не розглянув питання того, чи відсутність медичної допомоги в школі в день інциденту мала наслідки для стану здоров'я Г.

Тому розслідування не відповідало вимогам статті 2 Конвенції.

Висновок

Відсутність порушення статті 2 Конвенції (право на життя) в матеріальному аспекті.

Порушення статті 2 Конвенції у процесуальному аспекті.

Рішення в цій справі ухвалене Палатою 30 листопада 2021 року й набуло статусу остаточного 28 лютого 2022 року відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.